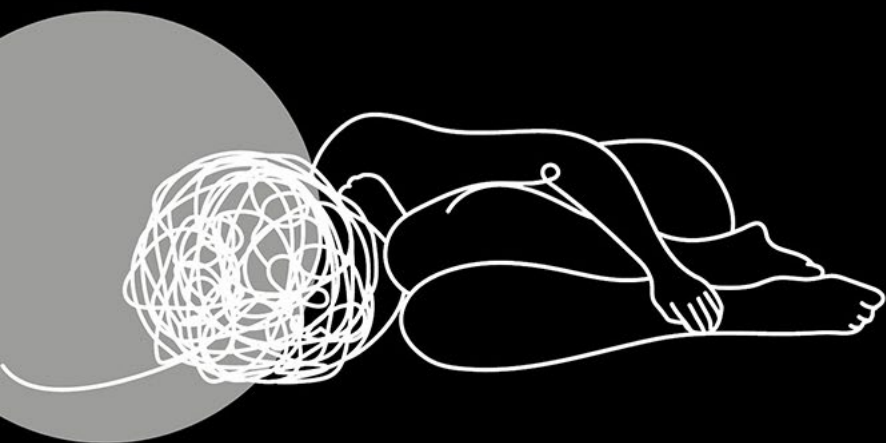

V. A. Baštúrová

Nespatřené myšlenky

Nespatřené myšlenky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

V. A. Bašťúrová
Nespatřené myšlenky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

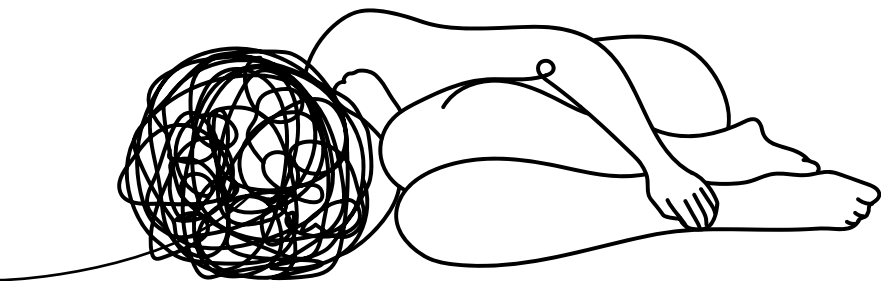

V. A. Baštířová

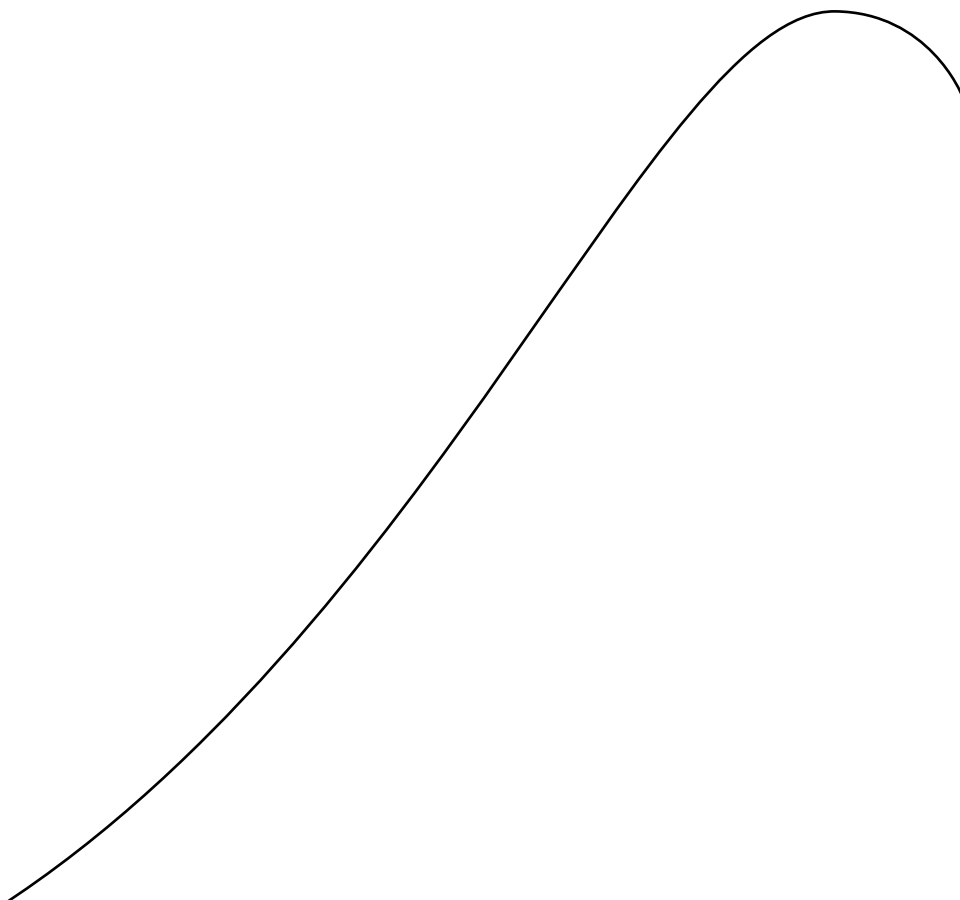
Nespatřené myšlenky

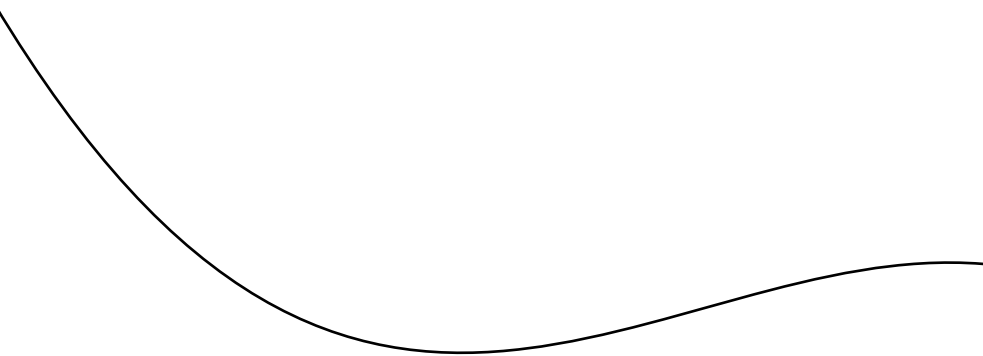
V. A. Baštúrová

Nespatřené myšlenky

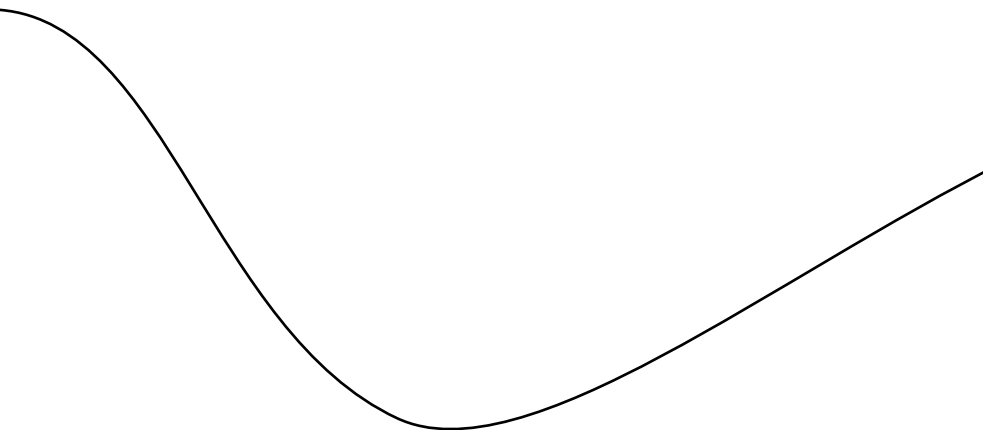
Tento deník vznikl pro tebe, abys věděl,
že v tom *nejsi sám*... nebo jen abys *pochopil*.

Nespatřené myšlenky jsou ty, které nikdo nevidí ani neslyší. Nikdo na ně neodpoví. Nikdo je nezná tak jako my. Jsou tiché, nenápadné, často schované za úsměvem nebo za větou „*je to v pohodě*“.

Patří prostě nám – a je jen na nás, jestli je někdy necháme spatřit světlo, nebo je navždy ponecháme ve stínech.

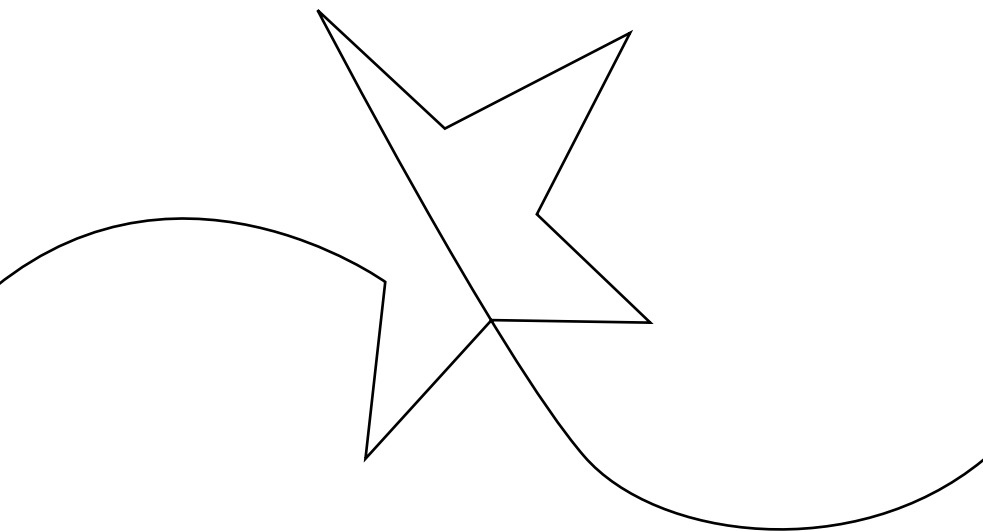
Všichni milují okamžik, kdy slunce zapadá a svými paprsky
naposledy políbí oblohu. Červánkový oceán svou krásou
krade veškerou pozornost – jen tu mou ne.

Byla jsem pohlcena vlnou pocitů pokaždé, když se tma
skryla a ta obrovská hvězda se znovu objevila.

Dávala najevo, že začíná nový den.

Dávala najevo, že vidím nový den.

Dávala najevo, že *žiji* nový den.

Chtěl bych přestat být.

Ne z nenávisti k životu,
ale z únavy, kterou nelze vysvětlit.

Chtěl bych začít věčný spánek,

ne jako útěk,
ale jako návrat domů,
kde nic nebolí.

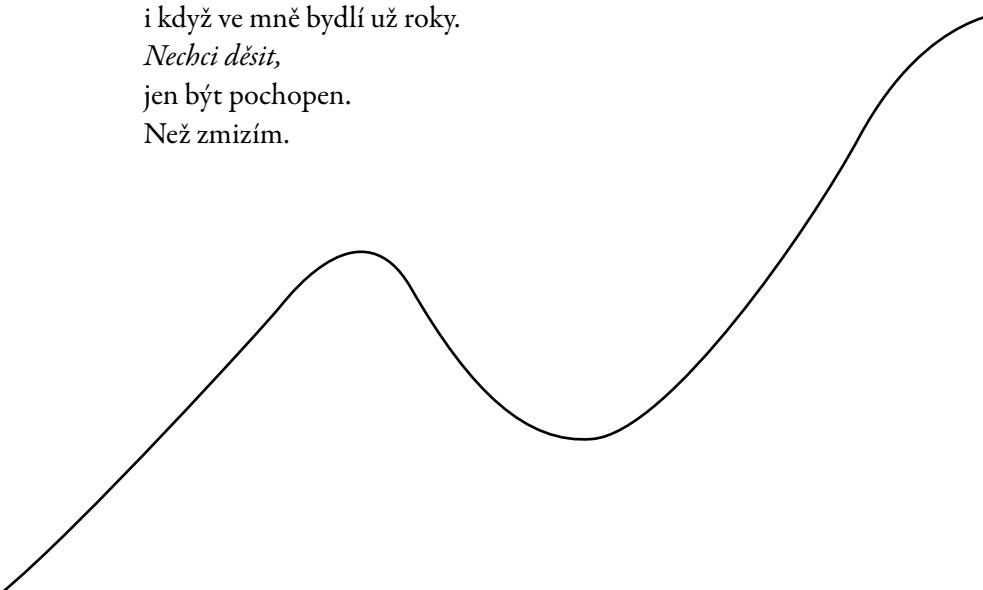
Chtěl bych umřít,

ale říkám to jinak –
mluvím v metaforách,
v šepotu, v eufemismech,
protože slovo *smrt*
je pro svět pořád tabu,
i když ve mně bydlí už roky.

Nechci děsit,

jen být pochopen.

Než zmizím.

V některých myšlenkách žije smrt jako
vítaný host – ne jako záporák.

To ale neznamená, že jí musíme dát
místo v našem příběhu.

